

Església Arxidiocesana
de Barcelona

La celebració de la fe

La celebració de la fe, amb l'Eucaristia com la seva font i cimal, és una dimensió essencial per al nostre camí cristià. Allí ens (re)trobem amb persones de totes les edats, de procedències diferents, amb camins i moments de fe ben diversos... Paraula, sagrament, pregària, comunitat, formació, comunió, participació, missió... convergeixen. Experiència de sinodalitat a descobrir i viure.

1. INVITACIÓ A LA PREGÀRIA

És bo començar amb un moment perllongat de pregària per posar-nos en disposició a l'escolta dels uns als altres i per poder així estar receptius a acollir la veu de l'Esperit Sant. Pot consistir en:

- Acollida i presentació del desenvolupament de l'encontre.
- Cant a l'Esperit Sant o bé un adient al temps litúrgic (del repertori que coneguin els participants a l'encontre).
- Pregària del Sínode: *Adsumus, Sancte Spiritus*.
- Escolta de la Paraula de Déu (per exemple, un dels textos proposats en el tercer apartat, la lectura de la litúrgia del dia, un altre fragment bíblic que es consideri oportú).
- Temps de silenci en què cada un medita personalment aquesta Paraula.
- Compartir al voltant de la Paraula de Déu. En una primera ronda, cada participant pot compartir breument què l'ha copsat del fragment, sense fer comentaris; i en una segona, cada un prega a partir del que ha meditat, escoltat i comprès.

2. «RECONÈIXER - VEURE»

◆ El que es diu en la *Síntesi de la fase diocesana – Arquebisbat de Barcelona* (SFD-AB):

«Un camp important és el de la **celebració de la fe**, que és molt valorat i es desitja que es cuidi i se celebri bé i amb atenció, tenint cura dels espais de silenci i pregària (que són porta d'entrada de moltes persones, creients o no).

Però, alhora, es veu com massa sovint la vida de la comunitat està molt centrada en la celebració litúrgica i s'utilitzen formes aparatoses i abarrocades. Preocupa especialment la utilització de llenguatge, paraules, gestos, símbols i signes moltes vegades incomprensibles, allunyats de la societat en general i dels joves en particular. Per això es veu molt necessari actualitzar-los i adaptar-los perquè siguin significatius.

El paper del celebrant és fonamental perquè la celebració sigui comunicativa i motivadora, unint fe i vida. Es veu important la participació i la ministerialitat exercida àmpliament. L'homilia es valora en la mesura que és comprensible i capaç de tocar la realitat de les persones i la comunitat, a la llum de la Paraula de Déu» (SFD-AD, Part 2, punt d).

«4. **Celebrar**. Descobrir i comprendre la dimensió sinodal de tota celebració litúrgica, de l'escolta de la Paraula de Déu i, especialment, de l'Eucaristia.

Promoure més la participació activa del laïcat en les celebracions, particularment l'Eucaristia dominical. Facilitar una comunicació significativa en les celebracions.

Potenciar els diferents ministeris laicals de corresponsabilitat» (SFD-AD, Part 3, punt a 4).

- ◆ Què en diu el *Document per a l'Etapa Continental* del Sínode? Es poden llegir els números 41; 88-97.
- ◆ A continuació, el moderador podria recordar el que s'havia dit en el grup sobre aquest aspecte en la reflexió de la fase diocesana del Sínode.
- ◆ Ens podem preguntar:
 - Els reptes que hi ha en la celebració de la fe són diversos: acolliment, llenguatge, participació, ministerialitat, formació, diversitat d'edats i situacions de la fe... Quina és la nostra realitat?
 - El que hi ha recollit en el *Document per a l'Etapa Continental* del Sínode, ens ajuda a veure altres elements a tenir en compte?
 - Quins passos hem donat fins ara per respondre als reptes que hem anat descobrint? Estem prou formats?

3. «INTERPRETAR - JUTJAR»

- ◆ A partir de la realitat que hem intentat descriure:
 - En la celebració de la fe en la nostra realitat concreta (sagraments, litúrgia de la Paraula, pregària comunitària i individual, etc.), quins elements creiem que ajuden més?
 - Quines dificultats i reptes suposa?
 - Com la celebració de la fe es fa ressò de les necessitats i els reptes que es viuen, tant a nivell general com proper?
- ◆ A la llum de la Paraula de Déu, podem reflexionar i pregar a partir d'aquests textos (o d'altres textos o frases que puguin aportar els que hi participen):
 - Salm 34: pregar estant atent a la vida (podeu veure el que se'n diu a «Fonts bíbliques per a la sinodalitat»).
 - A partir de l'exemple de Jesús, quines de les seves actituds haurien de ressonar i il·luminar la celebració de la fe?

4. «ELEGIR - ACTUAR»

- Què creiem que hem de fer en concret en relació al tema que estem reflexionant?
- Quins canvis veiem necessaris i que caldria realitzar?
- Qui i com es duran a terme?

Cal tenir present que l'«actuar» que descobrim i que decidim dur a terme –tant pot ser individualment com, especialment, comunitari– ha de ser clar, marcat en el temps, revisable i en el que cada membre del grup assumeixi la seva part de responsabilitat.

L'encontre acaba amb un moment de pregària d'acció de gràcies per l'escolta compartida i el discerniment realitzat.